

- 3) Czy art. 29 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych⁽⁵⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym bezpośrednie powództwo osoby poszkodowanej opisanej w pytaniu 1) przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej?

w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1):

- 4) Czy art. 7 ust. 1 lit. f) dyrektywy Rady z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG⁽⁶⁾ oraz art. 18 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych należy interpretować w ten sposób, że przesłanki wytoczenia przez poszkodowanego opisanego w pytaniu 1) bezpośredniego powództwa przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, powinny być oceniane na podstawie prawa państwa trzeciego, w sytuacji gdy:

- system prawny mający zastosowanie w myśl statutu odpowiedzialności deliktowej przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia,
- strony umowy ubezpieczenia wybrały prawo państwa trzeciego jako prawo właściwe dla tej umowy,
- zgodnie z którym zastosowanie znajduje prawo państwa, w którym siedzibę ma ubezpieczyciel, oraz
- system prawny tego państwa przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa także w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 285, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2001, L 194, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 199, s. 40.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 30 maja 2014 r. – Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

(Sprawa C-269/14)

(2014/C 261/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

Druga strona postępowania: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące koncesji na usługi należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania do uregulowania ogólnego obejmującego, po pierwsze, wypłacanie refundacji – za co odpowiedzialność organizacyjną ponosi organ władzy – w ramach systemu refundacji bezpośrednich i jednocześnie system zamawiania przewozów, za który organ nie jest odpowiedzialny?

- 2) Jakie znaczenie należy przypisać wynikającemu z tego uregulowania pośredniemu skutkowi, zgodnie z którym system składania zamówień służy obniżeniu kosztów przewozu finansowanych przez Kansaneläkelaitos ze środków publicznych?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 11 czerwca 2014 r. – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des
douanes et droits indirects d’Auvergne przeciwko Brasserie Bouquet SA**

(Sprawa C-285/14)

(2014/C 261/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne

Druga strona postępowania: Brasserie Bouquet SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że działanie na mocy licencji oznacza wyłącznie działanie na mocy licencji na korzystanie z patentu lub znaku towarowego albo, że przepis ten można interpretować w ten sposób, iż działanie na mocy licencji oznacza działanie zgodnie z metodą produkcji należąca do osoby trzeciej i z jej upoważnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 21.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja)
w dniu 12 czerwca 2014 r. – Brit Air SA przeciwko Ministère des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-289/14)

(2014/C 261/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brit Air SA

Strona pozwana: Ministère des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 2 ust. 1 i art. 10 ust. 2 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zryczałtowana kwota obliczana jako procent rocznego obrotu uzyskanego z połączeń obsługiwanych w ramach franczyzy i przekazywana przez przewoźnika lotniczego, który wystawił za innego przewoźnika lotniczego bilety, które następnie utraciły ważność, stanowi wypłacane tej ostatniej spółce świadczenie niepodlegające opodatkowaniu, służące naprawieniu szkody poniesionej ze względu na daremną mobilizację przez nią środków transportu, czy też kwotę odpowiadającą cenie biletów wystawionych, które utraciły ważność?